

сеца и то въ видъ на *хавале* (чекове) отъ десетъка на овцетѣ въ Армения: тий нѣматъ съ какво да се хранятъ.

Около Портата очарователния шадраванъ на султана Ахмеда нѣма вода; прѣзъ покрива му се вижда небето, и дъжда и снѣга скоро ще разрушатъ съвършенно тая драгоценность на источната архитектура. Нѣма вече смисълъ въ онѣзи трогателни думи, които сж написани на него мозаически отъ злато и лазуръ: „Отпуши чюшмята на тоя источникъ, и, като призовешъ името Божие, напий се отъ тая неизсекаема и чиста вода, като се помолишь за султана Ахмеда“. Френския пжтешественникъ Грело, въ врѣме на своето пжтешествие въ 1881 година въ Цариградъ, свидѣтелствова, че въ тоя градъ и околноститѣ му, около джамиятъ и въ други мѣста имало до 5935 шадравана (фонтана). Какво е останало отъ тѣхъ сега?!

Свята София е най красивото религиозно здание, отъ които азъ съмъ виждалъ. Събора на Св. Петра въ Римъ и всичкитѣ църкви, които сж направени по подражание нему: Св. Павелъ въ Лондонъ, Св. Женевьева въ Парижъ, Св. Исакий въ С. Петербургъ, — всички длѣжатъ своето съществование на Микель-Анджело, който надъ срѣдата на базилика на църквата искалъ да въздигне въ въздушното пространство Пантеонъ; обаче, вслѣдствие на това, зданието се показва по малко, отколкото е въ дѣйствителность, и за да се насладишь отъ съзерцанието на кубето (купола), трѣбва тѣй да си дигнешъ главата, щото шията ти ще прѣпука; а да се види всичката вжтрѣшность на зданието съ единъ погледъ отъ нѣкой пунктъ, нѣма никаква възможность. Напротивъ, колоссалния и величественъ сводъ на Св. София се прѣдставлява въ всичката си безискусственность и въ всичкото си величие тозъ часъ при самия входъ. Не може човѣкъ да разбира, защо архитектуритѣ не сж копирани отъ Св. София? И тоя образецъ отъ древната архитектура се заплашва отъ падание; контрофорситѣ повѣрвѣли, а мозаикитѣ падатъ една по една, и ги продаватъ на пжтешественицитѣ. Колко е жалостно! Паметниците на Египетъ и Гърция могатъ да се запазятъ, защото нарежданието на тѣхния материалъ